

Written by

Tuesday, 19 August 2008 20:19 -

பரேனப் புமிக்க தலவைவர் அவர்களே! தாய்மாரர்களே! தோழர்களே!

பொதுவாகத் திராவிடர் கழகத்தார் தரேதலவைப் பற்றிக் கவலைப்படுபவர்களும் அல்ல. அரசியலில் தலையிடுபவர்களும் அல்ல. தரேதலில் நிற்கக்கூடாது என்பது எங்கள் கொள்கையாகும். எங்கள் கொள்கை மக்கள் சமீபதாயத்தில் இருக்கும் காட்டுமிராண்டித்தனம், இழிவு, மடமையைப் போக்கி விழிப்பு அடையச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான்.

முதலாவது நமக்கு நடுநாள் களாகக் கல்வி இல்லை. நம் மீவநேதர்கள் காலம் முதல் இந்த நிலை. நாம் சாதியிலோ இழிமக்கள் - காட்டுமிராண்டிகள் நமக்கோ புத்தி இல்லை, மடையர்களாக இருக்கின்றோம். இவ்வாற்றி எவனும் கவலைப்படுவது இல்லை. எடுத்து விளக்குவதும் இல்லை. இப்படி நாம் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றோம் என்றால் இது பாரப்பானுடைய அயோக்கியத்தனம் மட்டும் அல்ல - நமது மடத்தனமும் கட்ட ஆகும். இந்த விஷயங்களில் எங்களுக்கு ஏற்பட்ட கவலை, வெட்கம், ரோஷம் இவற்றின் காரணமாக இந்தக் கொடும்மைகள் எல்லாம் ஒழிக்கவே இப்படிப் பாடுபடுகிறோம்.

எங்களால் மற்றவர்கள் மாதிரி சட்டசபைக்கு நின்று வற்றிப் பெற்று மந்திரி பதவிக்கோ, பார்லிமெண்டுக்கோ போகத்தெரியாதா? நாங்கள் உட்கார்ந்தால் சட்டசபை நாற்காலி முள்ளுமலே முள்ளு குத்துமா? நாங்கள் மற்றவர்கள் மாதிரி சம்பளம் வாங்கித் தின்றால் கசக்குமா? நான் மட்டும் தொடர்ந்து அரசியலில் இருந்தால் நான் தின்ற மிச்சம்தானே இன்று மற்றவர்களுக்கு. நண்பர் வீரமணி கிறியதுபோல நான் காந்தியுடனேயே சட்டசபைக்குப் போகக் கூடாது என்று வாதாடியவன். சட்டசபை என் காலடியில் வந்து வலிய விழுந்த காலமும் உண்டு. நண்பர் ஆச்சாரியார் அவர்கள் வந்து வலிய விழுந்த காலமும் உண்டு.

Written by
Tuesday, 19 August 2008 20:19 -

நண்பர் ஆச்சாரியார் இன்று உயிரூட்டன்தான் இருக்கின்றார். நான் காங்கிரசை விட்டு வளிவந்த பிறகும் கட்டளங்கள் வீட்டுத் தேடி வந்து அவர் கஹினார் நாயக கரே நீங்கள் இல்லாமல் சட்டசபைக்குச் சல்லுவது எங்களுக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது. நீங்கள் எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டப் (துன்பமும் - இழப்பும்) பட்டவர் காங்கிரசில் சரே வணேடாம். கதர்போட வணேடாம். நீங்கள் பாட்டிலே கையொப்பம் போட்டுவிட்டு வீட்டிலயே உட்கார்ந்து இருங்கள். உங்களுக்குச் சட்டசபை மெம்பர் வலை பண்ணி வதைத்து விடுகின்றோம் என்றார். நான் மிகவும் அவர் மீது அனதாபபட்டு உங்கள் அழைப்புக்கு மிகவும் தலைவணங்குகின்றேன். என்னால் ஒத்துக் கொள்ள இயலாது என்று மறுத்து விட்டேன். நான்கு நாள் அவகாசம் கொடுத்து யோசனை பண்ணிச் சொல்லங்கள் என்றார். அப்பவும் மறுத்துவிட்டேன். அவரூடன் நண்பர் அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் எங்கள் ஊர் காங்கிரஸ்காரர். நண்பர் ஈஸ்வரன் அவர்களும் வந்து இருந்தார். அவர்களுக்கும் நான் கஹுவது பொய் அல்ல என்று தரியும். இருவரும் இன்றும் இருக்கின்றார்கள்.

அடூத் து ஆச் சாரியார் 1937 - இல் மந் திரி பதவிக்கு வந் தாரே அந் த சமயத் திலயே எங் கள் ஊரூக் குப் பக் கத் தில் உள் ள ஓரூ பார் ப் பனரையே எங் கள் ஊரூக் குப் பக் கத் தில் உள் ள ஓரூ பார் ப் பனரையே என் னிடம் அனுப் பி மலே சபை நாமிந் ஷேன் இரண் டு காலியாக வதைத் துள் ளனே . அது உங் களை உத் தசேத் தநீ ந் கள் எப் படியும் ஏற் றுக் கொள் ள வணே டும் என் றுத் து அனுப் பினார் . நான் மறுத் துவிட் டனே . பிறகு அவர் நான் வளியில் இருந் து ரகளை பண் ணுவனே என் று எங் கள் கிட இருந் த இராமநாதனைக் கிட் பிட்டு மந் திரி பதவி கொட் டுத் தார் . ஆச் சாரியார் அவர் கள் மந் திரிப் பதவி ஏற் றவூடன் இந் தியைக் கட டாயமாக ஆக் கியபோது நூங் கள் எதிர் த் துப் பாராபினோம் .

அப்போது தான் நம் தமிழ் மக்களிடையே தமிழ் உணர்ச்சி வந்தது. நமது தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு எல்லாம் உணர்ச்சி வந்தது. புத்தகக் கடகை காரர்கள் எல்லாம் தனித் தமிழ் புத்தகம் போட ஆரம்பித்தார்கள். 2000 - பேர்களுக்கு மலே சிறகைக் கு அனுப்பினார். என்ன மனம் வரஷம் தண்டித்தார். இதன் காரணமாக எதிர்ப்புகள் உண்டாகி சமாளிக்க முடியாமல் அவர் மந்திரி பதவியை விட்டுப் போகும்படி நேர்ந்தது. அப்போத்தான் என்னைக் கப்பிட்டு மந்திரிசபை அமகைக் கும்பி இரண்டு கவர்னர் மட்டும் அல்ல - கவர்னர் ஜனெரலே சொன்னார். நண்பர்களை எல்லாம் விட்டுக் கிறச் சொன்னார்கள். நான் மறுத்துவிட்டேன். இந்த இராஜா சர்மத்தையா சட்டியார் எவ்வளவோ வற்புறுத்தினாரே!

தோழர்களே! நாங்களே (திராவிடர் கழகத்தின்) நின்றால் எங்களால் வற்றிப் பெற முடியாது
என்று உங்களால் சொல்ல முடியாது. 1952 - இல் காங்கிரஸ் ஆட்சியை ஆறவான்ஸ்
அரசாங்கம் அராஜக அரசாங்கம் என்று எல்லாம் கஹித் தோற்கடித்தனே. 375 -
சட்டசபை ஸ்தாபனத்தில் 175- பரேகளே காங்கிரசும் பாக்கி 200 - எதிர்கட்சியும்
வரும்படியாகச் செய்தனே!

இப்படி நாங்கள் ஜெயிக்க வதைத்து இருக்கும் போது நாங்கள் நின்றால் 6-7 பரோவது
ஜெயிக்கமாட்டோமா? இந்த கம்யூனிஸ்ட்கள் எங்கள் வீட்டு வாசலில் அல்லவா
காத்துக் கொண்டு கிடந்தார்கள்? இப்படி மஜாரிட்யாக வந்ததும் என்ன அல்லவா
மந்திரி சபை அமைக்கும்படி இவர்கள் எல்லாரும் கஹினார்கள். நான் கஹினனே,
மந்திரிசபை அழைப்பது அப்புறம் இருக்கட்டும். முதலில் என்ன திட்டம் என்று
வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றனே. அதற்கு இந்தக் கம்யூனிஸ்ட்கள்
பார்ப்பனர்களாடன் சேர்ந்த கொண்டு முதலில் மந்திரி சபையை ஏற்றுக் கொள்வோம்.
பிறகு திட்டங்கள் வகுகலாம் என்றார்கள். நான் கஹிதாது முதலில் தான் திட்டம்
வகுக வணேடும். வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் அளிக்க இடம் அளிக்க வேண்டும்
என்று எல்லாம் வற்புறுத்தினனே.

Written by
 Tuesday, 19 August 2008 20:19 -
